

staar i en vis nøie Forbindelse med det nys behandlede Lovforslag, og at den Skjæbne, som dette Lovforslag faar, vil i væsentlig Grad faae Indflydelse paa, om § 1 virkelig vil faae den Betydning, som er tillagt den, eller om ikke Vedtagelsen af det andet Lovforslag kunde gjøre det overflødigt eller mindre hensigtsmæssigt at vedtage denne Bestemmelse, men saa længe det andet Lovforslags Skjæbne henligger i det Uvisse, skal jeg ikke dvæle nærmere derved. Jeg skal kun gjentage, hvad jeg tillod mig at fremhæve i Sjør, at hvis Bestemmelsen i § 1 bliver staaende uforandret, vil den vansteliggjøre Udførelsen af Sprit og Brændevin, og at det næppe er ønskeligt paa dette Punkt at bevirke en Indskrænkning i Produktionen, saa at det vistnok vilde være rigtigt, om man som et Supplement til en saadan Told paa Mais ogsaa foretog en Forandring i den fastsatte Godtgørelse for Udsørsel af Spiritus, idet man jo tidligere har nedsat denne Afgiftsgodtgørelse under Hensyn til den Fordel, Brænderierne havde ved at benytte Mais, og man nu ved Bestemmelsen i § 1 vil bringe dem bort fra Benyttelsen af Mais, der i alt Fald ikke vil kunne benyttes i samme Forhold som nu og i alt Fald, hvis man vil benytte det, vil blive truffet af en Told af 1 Kr. pr. 100 Pund, en Afgiftsforhøielse, der vistnok vil svare omtrent til 3 Ore pr. Bot Brændevin. Hvis § 1 vedtages, vil der derfor vistnok være Anledning til at gjøre Forandring i de nu gjældende Bestemmelser om Afgiftsgodtgørelse for Sprit, hvis man ikke vil udsætte den Del af vor Brænderivirksomhed, som man helst maa se florere, nemlig Export-Virksomheden for Faxe.

Finantsministeren (Estrup): Jeg kan ganske give den ærede Taler, som nu satte sig, Ret i, at § 1 i dette Lovforslag staar i en vis Forbindelse med det nylig behandlede Lovforslag om Brændevinsafgift. Det maa ikke overses, at i dette Forslag om Brændevinsbrændingen er det stillet Brændevinsbrænderne frit for at blive ved Karumsbesatningen. Bestemmelsen i § 1 af dette Lovforslag vil indeholde en stærk Opfordring for Brændevinsbrænderne til, for saa vidt Brænderierne overhovedet tilstede det, at gaa over til Produktbesatningen. Naar det er blevet sagt, at dette vil være uden Betydning for Landmændene, ikke til Gavn, men skun til Skade for dem, er Meningen dermed naturligvis den, at Mais som Foderstof kun vil blive noget dyrere. Men Mais forbruges nu kun i ringe Maal som Foderstof. Oplysninger foreligger kun for Syllands Bed-

kommande, og der vise Tallene for 1884, at det kun er omtrent $\frac{1}{5}$ af den indførte Mais, der er forbrugt paa anden Maade end til Brændevinsbrændingen. Det er altsaa uden nogen synderlig Betydning, især naar man ser hen til, at Fordelen ved at bruge Mais i Stedet for Korn som Foderstof vistnok er meget tvivlsom. At Stenkultoldens Ophævelse vil virke, skøndt i meget ringe Maal, som Forhøielse af Beskyttelsen for Industrien, det tror jeg ikke vil kunne modsiges; men jeg kan ganske slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at desværre trænger vor danske Industri for Dieblisset til al den Opmuntring, den kan faae, og jeg tror derfor ikke, at man skal tage i Betænkning at ophæve Stenkultolden for ikke at berøve den danske Industri den Vættelse i Form af forhøiet Beskyttelse, som deraf vilde flyde. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds bemærkede, at den delvise Ophævelse af Skibsafgiften særlig vilde komme det danske Flag til Gode. Jeg lagde ikke Mærke til, om det ærede Medlem ogsaa tilføiede, at det er netop denne Del af Skibsafgiften, som særlig tynger paa det danske Landbrug, idet vore Exportvarer, for saa vidt de indtage noget større Volumen og ere af større Vægt, for den væsentlige Del ere Landbrugsprodukter. I dette lille Lovforslag har saaledes enhver af Paragraferne, med Undtagelse af § 3, direkte eller indirekte Sigte paa, hvad der er til Landbrugets Tarv.

Bluhne: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg bemærke, at naar den høitærede Finantsminister med Hensyn til § 4 lagde Vægt paa, at vor Industri særlig blev hjulpet derved, tror jeg rigtignok, at han tillagde den i saa Henseende for stor Betydning. Efterhaanden som man lærer brændfjelsbeparende Metoder og nye Brændfjelsmaterialier at kjende, har Industriens Brændfjelsmaterialier forholdsvis ringe Værdi overfor de store Værdier, der frembringes gennem Industrien; altsaa, den større eller mindre Told paa Kul, tror jeg rigtignok, har en meget forvindende Værdi for Industrien. Derimod er det klart, at Kultolden har stor Betydning for Skibsfarten. Af Industrierne kan jeg ikke se, at andre end Teglværkerne kunne have væsentlig Fordel af Kultoldens Ophævelse. Jeg mener altsaa, at det er særlig Skibsfarten, dens Ophævelse kommer til Gode, og da Skibsfartens Udvikling igjen er en indirekte Støtte for Jordbruget, anser jeg det for et heldigt Forslag, som jeg altsaa kan gaa med til at